

## Η Ελλάδα θάβει την ιστορία της;

Οι υπογράφωντες σε αυτό το διαδικτυακό ψήφισμα ενώνουμε όλοι μαζί τη φωνή μας προκειμένου να εισακουστεί από τους πολιτικούς ιθύνοντες το διαχρονικό αίτημά μας για αναγνώριση της Μάχης της Μερίτσας ως μάχης Εθνικής Αντίστασης και να γίνει ως ελάχιστη ένδειξη μνήμης και τιμής ένας ιστορικός εκθεσιακός χώρος στον τόπο που έλαβε χώρα.

Έχουν συμπληρωθεί ήδη 79 χρόνια από τότε που διεξήχθη στον τόπο μας η μάχη αυτή, η πρώτη τακτική μάχη που έγινε την περίοδο της Ιταλογερμανικής κατοχής, και όμως η επίσημη πολιτεία δεν την έχει ακόμη αναγνωρίσει ως μάχη Εθνική Αντίστασης, δείχνοντας έτσι ότι η Ελλάδα θάβει την Ιστορία της. Και όμως πρόκειται για ένα αξιόλογο ιστορικό γεγονός, που δεν αξίζει στους πατεράδες μας να μείνει εγκαταλελειμμένο στη λήθη της ιστορικής μνήμης και συνείδησής μας.

Τι έγινε τότε από τους πατεράδες και τους παππούδες μας:

«Μάχη της Μερίτσας»: 11-12 Φεβρουαρίου 1943. Ευπόλητοι Έλληνες στην περιοχή της Θεσσαλίας ξεσηκώθηκαν αυθόρμητα και τα έβαλαν με ένα βαριά οπλισμένο τάγμα 360 Ιταλών οπλιτών. Και τους κατατρόπωσαν: 160 νεκροί Ιταλοί και 7 Έλληνες από τους 150. Και οι υπόλοιποι Ιταλοί αιχμάλωτοι.

Η μάχη ήταν τακτική, με σχέδιο που περιλάμβανε αποπροσανατολισμό του εχθρού, ενέδρα και αιφνιδιασμό. Για το σχέδιο είχαν συνεργαστεί αρμονικά αντιστασιακοί ηγέτες της περιοχής διαφορετικών ιδεολογικών παρατάξεων. Πριν τη μάχη, οι κατακτητές επιδίδονταν σε βαρβαρότητες ρημάζοντας τα χωριά τους και κάνοντας πλιάτσικο, απειλώντας και καίγοντας σπίτια.

Μετά τη μάχη, οι Ευπόλητοι δεν εκδικήθηκαν αλλά περιέθαλψαν τους τραυματισμένους αιχμαλώτους, τους τάισαν και τους άφησαν ελεύθερους. Μεγαλείο ανθρωπιάς και πολιτισμού... Το μόνο που δεν άντεξαν, βέβαια, ήταν ο πειρασμός να τους πάρουν τις όμορφες ιταλικές αρβύλες και να τους φορέσουν τα δικά τους τσαρούχια.

Η διαφορά; Οι ξυπόλητοι είχαν δύναμη ψυχής και οι Ιταλοί βαρύ οπλισμό.

Το ιδιαίτερο; Η νικηφόρα αυτή μάχη δεν έχει αποκλειστική παραταξιακή ταμπέλα. 79 χρόνια πέρασαν από τότε και η μάχη είναι άγνωστη στο ευρύ κοινό.

Μια και η Πολιτεία θάβει την ιστορία της, με αυτό εδώ το ψήφισμα επιθυμούμε να γίνει σε όλους του Έλληνες γνωστό. Αντιστεκόμαστε σε αυτό το νεο-ελληνικό φαινόμενο του θαψίματος γεγονότων της νεότερης Ιστορίας μας, όπως αυτό.

Πνιγμένοι ανάμεσα στους θορύβους και τις αγωνίες της επικαιρότητας, ας δώσουμε ελάχιστο κομμάτι χρόνου και μνήμης ως απότιση φόρου τιμής στους αφανείς ήρωες της κατοχής, που είπαν «Μολών Λαβέ» και φύλαξαν τις δικές τους Θερμοπύλες.

Ας κάνουμε και εμείς λοιπόν το ελάχιστο που μπορούμε για

1. να αναγνωριστεί η μάχη αυτή ως Μάχη Εθνικής αντίστασης
2. να δημιουργηθεί τοπικά ένας εκθεσιακός χώρος, όπου θα πηγαίνουν οι μαθητές για να διδάσκονται την τοπική τους Ιστορία και οι επισκέπτες για ενημέρωση και για απότιση φόρου τιμής στους ήρωες προγόνους μας.